

Ev Kadınlığı Zor Bir Meslek

– SeyitAhmetUzun · 23 Ağustos 2023

Eşim, yetimlerle ilgili bir çalışma için birkaç günlüğüne Hatay'a gitti. Ev ortamından uzaklaşıp kendilerini farklı alanlarda da ifade edebilmek ev kadınları için oldukça önemli bir rehabilite yöntemidir. Çünkü bu şekilde aile sorumluluğunun yanında sosyal sorumlulukta da var olduklarını gösterip kendilerine olan öz güvenlerinde büyük bir gelişme sağlarlar.

Bu hususta özellikle erkeklerin eşlerinin ruhsal ve sosyal gelişimine destek vermesi kendilerinin de gelişmişlik düzeyini göstermesi açısından önemlidir.

Sadece eve kapanık kalan kadınlar bir müddet sonra daralmaya başlamaktadır. Birçok hastalık, problem de bu daralmaların sonucu ortaya çıkar.

Ruhsal, kültürel, manevi anlamda olgun bir erkek, karısının bu tür çalışmalarına destek verir. Bu şekilde onun da entelektüel gelişimine katkı sunarak, özgün bir birey olarak mutluluğuna kapı aralar.

Bu kısa girişten sonra konumuza dönebiliriz. Ev kadınlığı gerçekten zor bir zanaat. Mesai saati olmayan, sabah başlayıp geceye kadar devam eden bir çalışma süreci. Belki başını yastığa koyduğunda mesaisi bitti derken bu sefer de eşini mutlu etme mesaisi başlar.

Evde bulaşık yıkamasını seven birisi olmama rağmen eşimin sosyal sorumluluk projesi kapsamında evden uzaklaştığı zamanlarda ev kadınlığının sorumluluğu doğal olarak bana kalmaktadır. Bu yazı da bu sorumluluktan çıktı.

Sabah erkenden yanıma gelen küçük torunun "Dede karnım acıktı" demesiyle yataktan kalkma zamanı gelmiş mesai başlamıştır. Gün torunun şakımasıyla başlar. Gözlerimi ovalayıp kalktıktan sonra iki torunun kahvaltı hazırlığı ve onları kurslarına hazırlama süreciyle iş başı yapılmış olur.

Onların karınlarını doyurduktan sonra bu süreci ikisinin de kursları için giyim maratonu takip eder. Tabi bu süreçte elbiselerini hazırla, giydir, kreşe götür gel derken epey bir vakit geçer. Eve döndükten sonra seni bekleyen bulaşıklara tebessüm ederek bakarsın. Bulaşık bittikten sonra yerlere dökülen kırıntıların temizlenmesi için elektrikli süpürgeyle işe girersin. Bunları yaparken aklıma Donkişot'un mızrağıyla yel değirmenleriyle yaptığı savaş aklıma gelir ve gülümserim.

Ev kadınlığı mesaisi olmayan bir meslek demiştik. Bunu yaşamın akışı içinde çok net bir şekilde görmekteyiz.

Gün içinde çocuklar "dede karnımız acıktı" diyerek yeni bir yemek senfonisi başlar. Derken bulaşık, temizlik... Bu arada biriken çöplerin atılması vardır. Banyoda giyilip atılan kirli çamaşırlar sinsi sinsi seni beklemekte ve içten içe kıkırdamaktadır. "Boş mu kaldın kadın!" dercesine seni çağırılmaktadır. Renkliler, beyazlar ayrı kulvarın yarışmacılarıdır. Tek tek onları ayıkla ve çamaşır makinesine at. Eh bitiyor mu? Nerdeee! Çamaşırlar bitinceye kadar kahve molası. Bu kadar da hakları olsun canım.

Çamaşır yıkandıktan sonra balkonda seni bekleyen ipe doğru paklanmış yaş çamaşırlarla uygun adım yürüyüşü başlar. Tabi güneşte ağarmasın diye terslerini çevirmeyi de unutmamak gerekiyor. Sonra bu çamaşırlar niye ağardı diye bir zılgıt gelebilir. Tabi çamaşırlar toplandıktan sonra bir de onların ütüsü var değil mi? Ütü bir de düzgün olmazsa yandı çıran! Bir yandan ağlayan çocuk, diğer yandan ütü, mutfakta

biriken bulaşıklar akşam mesaisi için bekleyen işlerdir.

Bu koşturmanın içinde farkında olmadan vaktin akşama doğru evirildiğini görür ve yeni telaşın içine girilir. Akşam için ne yapacağını düşünmeye başlarsın. Bu ev kadınları için büyük bir derttir. Çünkü ölüm yoksa gün bitmez ve her gün yeni bir yemek, farklı bir yemek isteğiyle karşılaşılır.

Mesele yemeği yapmakta değil onu evdekilere beğendirmektir. Bu çok daha ayrı bir derttir. Çünkü kimisi sulu sevmez, kimisi acılı, kimisi taze, kimisi fırın...

O kadar uğraşır yemeği yaparsın bir de buruşmuş yüzlerle karşılaşsın. Bir eline sağlık, güzel olmuş kibarlığını çok görürler.

Canım istemiyor, yine mi aynı yemek, bunu mu yiyeceğiz...

O zaman insanın içinden “Zıkkımın kökünü yiyin!” diyesi geliyor ama işte lafı yutmak zorunda kalıyorsun. O kadar hazırlık yap, o kadar işin içinde yemeği sofraya koy aldığın cevap ekşi bir surat olsun. İşi bırakma, ben yapmam deme, daha iyisini biliyorsan sen yap deme lüksü de yoktur. İstersen de

Ev kadını gün boyu yemek, bulaşık, temizlik, çamaşır, çocuklar derken günü çok yoğun bir şekilde geçirmektedir. Temizlediği tezgâhın saat başı tekrar kirlenmesi, etrafın dağınıklığı ise en çok moralini bozan işlerdendir. Bu arada onun en büyük şansı, varsa sohbet edeceği can yoldaşı bir komşudur. Onun yorgunluğunu alacak olan böyle bir komşu Allah'ın en büyük lütuflarındandır.

Gün boyu ev işleriyle uğraşan, çocuklarıyla, torunlarıyla ilgilenen ev kadını sözde hiçbir şey yapmadan evde keyif sürmektedir ev halinden anlamaz kişiler tarafından. Bunu yaşamayan ne kadar zor olduğunu bilemez. Çocuklarının mutluluğu, evin düzeni tertibi ve temizliği için saçını süpürge eden kadın akşam olunca bir de kocasını mutlu etmeye çalışacaktır. İşten yorgun argın gelen, morali bozuk kocasını gülümseyerek karşılamak, ona moral vermek ve yorgunluğunu almak da kadının ayrı bir sorumluluğu olarak onu ahtapotun sekiz koluyla sarmalamaktadır.

İşte aslında insanları yargılamadan anlamaya çalışmak evde huzurun en büyük kaynaklarından birisidir. Bir de çalışan ev kadınları var ki onların işi daha da zor. Gün boyu iş yerinde çalışıp akşam olunca koşa koşa ev işlerini yetiştirmeye çalışmak, yemeği hazırlamak, bulaşık, çamaşır, çocuk derken gün koca dev dalgalar gibi üstüne üstüne gelir ve günü nasıl tamamladığını bilemez. Kadınlarına yardımcı olan ve onların yükünü hafifleten erkekler, erkek egemen kültürde kılıbık gibi kaba bir sıfatla anılırken erdem egemen toplumlarda bu büyük bir zarafet ve incelik olarak değerlendirilir.

Tabi bu yazıyı yazarken konuştuğum erkek arkadaşlardan bazıları yazıya şerh koyacaklarını söyleyerek daha okumadan itiraza başlamışlardı. Erkekler çok mu rahat? Onlar yorulmuyorlar mı? Bu yazı çalışan erkelere haksızlık değil mi şeklinde itirazlar olacaktır. Ancak yazının konusu ev kadınlarıydı. Bu yazıyı onların gözünden hayatı okuyabilmek için kaleme aldım.

Tabi ev kadınlarının sorunları ve sorumlulukları bunlarla da sınırlı kalmamakta. Özellikle erkek egemen toplumda çok daha çetrefilli ve zorlu sorunları bulunmaktadır. Bu bedensel yorgunluklar bir şekilde bir kahve molası, bir dost sohbetiyle giderilebilir. Ancak psikolojik ve kendisinden kaynaklanmayan sorunlarla yüz yüze gelmesi, bunların ağırlığında ezilmesi onu daha çok yoracaktır. İşte bu noktada koca onun en büyük destekçisi olursa aile ormanı kadın için huzur dolu bir dünyaya döner. Emine Şenlikoğlu'nun bir kitabına verdiği isim burada çok ama çok anlamlı olacaktır. “Kadınları Kadınlar da

Eziyor” Kitaptan bir alıntı;

“Kadınları da ezenlerin sadece erkekler olduğu sanılır. Halbuki kadınları kadınlar da eziyor. Şunu unutma! Zalimin dişisi erkeği olmaz. Zalim zalimdir.”

Ev kadınlığı birçok alanda mücadelenin verildiği bir ortamdır. Her gün aynı işleri yapmak insan hayatını sıradanlaştıran bir nevi robota dönüştürür. İşte bu aşamada ev kadının en büyük şansı, kendisini anlayan koca, sohbet edebileceği bir komşu, değer verecek kaynana, kayınbaba ve onu ötekileştirmeyecek, el kızı olarak görmeyecek görümce ve mutluluğunu paylaşabilecek bir elti...

Bu yazıyı yazma amacım dediğim gibi evde kaldığım birkaç günlük süreçte ev kadınlığının ne olduğunu anlama ve anlatma çabasıydı. Kadınlarımıza verdiğimiz değer evimize, çocuklarımıza ve kendimize verdiğimiz değerle alakalıdır.

Çünkü bir evde kadın mutluysa herkes mutludur.

Seyit Ahmet Uzun